

(המשך מעמוד 19)

ברלין, שנתנו יד למזימה, והזהיר אותם בפני התוצאות.
אורי אבנרי: הליברלים עוד יגיעו בחזרה ל-5 מנדטים. תאמין לי. אתם סיעה קטנה, בכיס של חירות.
גדיעון האוזנר: כאשר הייתם קטנים ובינוניים לא חשבתם שכל החכמה בידי הגדולים. ידעתם להאבק יפה על מצבכם. גידולכם. עכשיו, כאשר גדלתם, אתם רור צים להעמיד בפני אחרים את המחסום. הבוחר יעניש אתכם. נזכיר לו לפני הבר-חירות למה נתתם יד!
אורי אבנרי: "וישמען ישורון ויב-עט".

זלמן שובל (ע"מ): ...איך אמר מנהיג-כס, חבר-הכנסת בגין? אגב, מדוע הוא איננו כאן היום? אני יודע שהוא בחוץ-לארץ; מדוע לא חזר? אולי מפני שהבין שנעשה פה משהו בלתי-מכובד, והוא מער-דיף להיות במקום אחר.
יוסף תמיר: לולא מר בגין, הייתה היום הצעה של העלאת אחוה-החסימה! הייתי רוצה לשמוע מה היית אומר אז!
אורי אבנרי: היום אתם לא חותכים את הראש; אתם חותכים רק את הרגליים. אתם לא רוצחים. אתם רק שודדים. מגיעה לכם תודה.
זלמן שובל: התגובה הנזעמת של גח"ל על דברי מבחירה, יותר מכל דבר

במדינה

(המשך מעמוד 16)

של צה"ל, יוספר כאגדת מתח וריגול מלהיבת דמיון.
כבר בשעות הראשונות אחרי התקיפה על משרדי החיות הדמוקרטית לשחרור פלסטין של נאיף חוואתמה ועל מגורי שלושה מראשי מנהיגי אל-פחת, פרחו האגדות. "התוקפים לבשו בגדי היפיס ונסעו במוניות מרצדס", סיפרו אחדים. "בראש הפושטים עמדה בחורה בלונדינית יפהפיה שפקדה על ביצוע הפעולה".

כאשר התבקש הרמטכ"ל, רביאלוף דוד אלעזר להגיב על סיפורים אלה, יכול היה רק לומר בחיך: "מה שאני יכול לומר הוא שכל הלוטחנים, היה לבושים, ושכיום קשה מאוד להכדיל בין בחור לבחורה".

תגובה מבוקרת. התיאור מביירות שהפושטים הגיעו בדרך הים לפנינת החמ"ד זה של הים התיכון, שיש יצאו במוניות ליעדי תקיפתם, שלפו מתוך מיטותיהם את מנהיגי אל-פחת המבוקשים וירו בהם בדי-רותיהם הפרטיות. עשויה להיראות קטע מסיפור בדיוני. מבחינה מעשית, דווקא הפשטות שבשיטת הביצוע היא הדבר המ-תוחכם ביותר שבה.

אולם לא השיטה, נועזת ככל שתהיה, היא המאפיינת את הפשיטה אל תוככי ביירות. אם יש בפשיטה זו תפנית, הרי היא מתבטאת בכך שישיראל בחרה להגיב על התגברות הפעילות החבלנית העוינת נגדה ברחבי העולם, שהגיעה לשיאה בשני נסיונות התקיפה שבוצעו בראשית השבוע בקפריסין על בית שגריר ישראל ועל מטוס אל-ער, בשיטת התגובה המבוקרת. לא עוד הפצצות חסרות תכלית של ישובים אזרחיים; לא עוד תקיפת מטרת אזרחיות שאי אפשר להימנע בהם מפגיעה בנשים וילדים חפים מפשע; לא עוד פשיטות משוריינות שאינן מצליחות להדביק את החבלנים הנסים.

הפשיטה על ביירות, שהצטמצמה בעיקר לפגיעה במפקדות אירגוני החבלה, בבסי-סיהם ובמפקדים האחרים למעשי הזוועה של ארגוני הפידיאין ברחבי העולם, אפילו אם יש בה פגיעה בריבונותה של מדינה כלבנון, היא תגובה עניינית צמודה. אפילו מבקריה החריפים ביותר של המ-דיניות הישראלית, יתקשו לבקר שיטת הענשה זו. בה סוכנו חיי היילים ישראלים, ששניים מהם נפלו בקרב, רק כדי לפגוע אישית במפקד החבלנים, ולמנוע פגיעות מחפים מפשע.

ייתכן ושיטת תגובה זו, שדמתה לסיוור כתובות בביירות, אומצה קצת באיחור. ייתכן גם שתוצאותיה על הפעילות הטריור-ריסטית נגד ישראל לא יהיו מידיות. על כל פנים, היא עדישה על כל אחת משלושת התגמול הקודמות שנקט בהם צה"ל בעבר.

מיפלות

מכוכה במיפלות השלטון

ערב הבחירות לכנסת

ולדחתדרות

שורר מצב דא נשוא

במיפלות העבודה

ותיקי מסא"י, סוסי הבחירות המוסים, קנייניקהקולות המקצועיים ואשפי הקל-פיות, אינם זוכרים מצב מעין זה. כשנותרו עוד שישה חודשים לבחירות לכנסת, ארבעה לבחירות להסתדרות (אם תת-קיימה במעיון) — ניצבת מיפלות ה-שילטון של ישראל במצב של קיפאון מטה הבחירות להסתדרות לא הוקם. מטה הבחירות לכנסת הוא פיקצה שלב זה. מכונת הבחירות הגדולה טרם גויסה. אדישות, בילבול, וחוסריידיעה שוררים בכל. איש אינו יודע מה לעשות ואיש אינו מנסה לעשות.

"אילו היה רואה זאת שרגא נצר?!" נאנחים עסקני המיפלות הוותיקים שבאחד-דים מהם החל לאחוז היאוש. להם ברור מה שלא ברור אולי לכמה מאנשי הצמרת של העבודה: בחירות לא הולכות ברגל. את תוצאות הבחירות צריך להזיז. כדי להבטיח את הרוב בקליפות ואת השילטון במדינה, יש צורך במאמץ נמלים עצום וממרש. זה היה כוחה של מסא"י מאז ומעולם. ואילו היום — אפס. שום דבר עדיין לא נעשה ואיש אינו יודע מתי יתחילו לעשות.

התפוררות ביחסים. במנגנון המיפ-לגה ובקרב עסקני מסא"י הוותיקים אין ספק מי אשם במצב — גולדה מאיר. ככל שמתקרב מועד הבחירות והעסקנים נעשים

ראש. מה זה. קירקס. שמוחאים כפיים ביצע הקהל?
יגאל אלון: האם אין זה קירקס? בוודאי שזהו קירקס!
היו"ר מרדכי ביבי: אבקש מהקהל לא למחוא כף, אחרת יוצא.
שמיאל תמיר: הלוואי והאולם היה רציני כמו היציע. אדוני היושבראש.
אורי אבנרי: אנו מוחאים כאן כף ליציע. כל הכבוד לכם, לכם — ולא ליוזמי ההצעה הזו!

אחרי שהיו"ר סירב להפסיק את הישי-בה לכמה דקות:
אורי אבנרי: אדוני היושבראש, יורשה לי להזכיר שלפני כמה ימים, בעת הדיון על התקציב, ביקש חבר-הכנסת בדר פעמיים להפסיק את הישיבה, כדי שיוכל לנוח בין הסתייגויותיו. ופעמיים נענה היושבראש דאו לבקשותיו, בלי שום ויכוח.

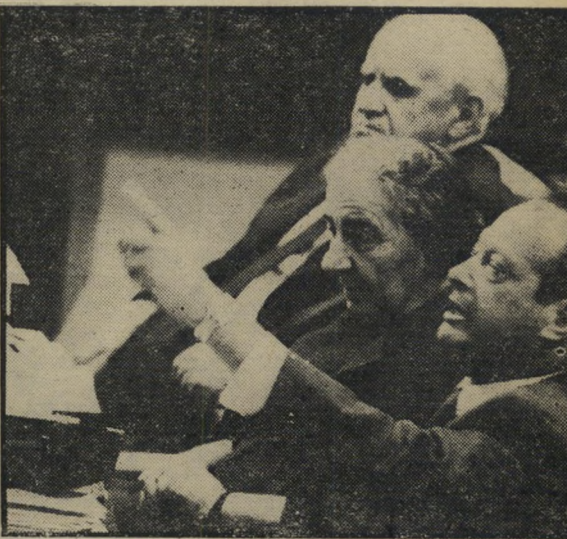
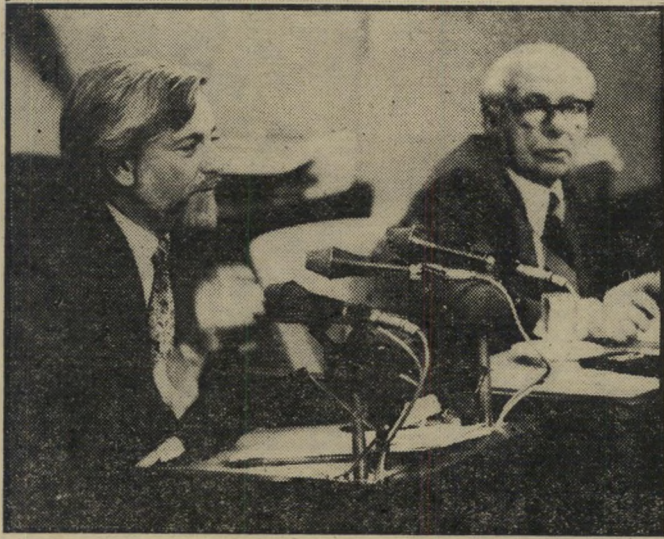
משה נסים: זה לא נכון. מפני שה-חומר לא היה בפניו.
אורי אבנרי: העובדה היא שכאשר חבר-הכנסת בדר מבקש — זה ניתן, כאשר אחרים מבקשים — זה לא ניתן.
שמיאל תמיר: זו הייתה מפרעה על שבוץ עופריבדר.
אורי אבנרי: אתה צודק. במישטר של בדר-עופר, במישטר של ד'הונט, לבדר מגיע, מפני שהוא משרת את השילטון. מפני שהוא סוכן של השילטון, מפני שהוא

עמדו ביהד להצבעה אוטומטית? האם לא נבזה את הכנסת אם בשמונה בבוקר, אחרי שעות ארוכות של הנמקת הצעות שונות לחלוטין זו מזו, תהייה הצבעה? זאת תהיה כולה הצבעה רובוטית. הצבעה שאין לה שום תוכן, הצבעה שהיא בבהינת תרגילי התעמלות...
שמיאל תמיר: התעמלות בוקר.
אורי אבנרי: אולי תהיה זאת התעמ-לות צהריים!

היו"ר בניציון קשת: שמעתי את הכל. ההכרעה על ניהול סדר ההצבעה היא בידי היושבראש. אני מודיע בזה שנשמע את כל הסתייגויות, ומה שנוגע לעירנות, שמעתי הודעה שיש עוד מספיק מרץ, ואני סומך על כך שחבריה-הכנסת שיושבים כאן יוכלו להחזיק מעמד יותר טוב מאלה שירדמו.

אורי אבנרי: זה הופך את כל הווי-כוח לפארסה! אנשים יצביעו כרובוטים על דברים שאין להם מושג עליהם. וכך יקברו את הדמוקרטיה בהצבעה אוטומטית. אינה חוצפה זאת?!

היו"ר בניציון קשת: חבריה-הכנסת אבנרי, אתה שמח להודמנות שניתנה לך לצעוק, אבל אני מודיע לכם שזו החלטתי, כך אנו ננהג.
אורי אבנרי: זה סיגנון של גח"ל, לעומת היושבראש הקודם, איש המערך.
היו"ר בניציון קשת: חבריה-הכנסת אבנרי, אני חושב שתצטער על ההערה הזאת.
אורי אבנרי: אני לא מצטער. היושב-

ראובן ארזי (מפ"ם) מנהל את הישיבה ומק-טיב לדברי אבנרי, מוכן להפסיקה. ארזי גרם לצחוק כללי כאשר דרש מאבנרי לחזור בו מפטוק תנ"כי: "מנה, מנה, תקל ופרסין". ארזי, עו"ד מוורשה, לא הבין המובאה, חשב שהיא קללה.

ארזי מצנוזר

גרם לצחוק כללי כאשר דרש מאבנרי לחזור בו מפטוק תנ"כי: "מנה, מנה, תקל ופרסין". ארזי, עו"ד מוורשה, לא הבין המובאה, חשב שהיא קללה.

אלון קורא

קריאת-ביניים לאבנרי, אחרי שזה העלה על נס את מרד הפרופטורים למאחיתטיקה נגד הצעתם של עופר-בדר, הו-סיף שכל המדענים השותקים עושים זאת מפחד הממשלה.

עבד של המערך, מפני שהוא עושה את העבודה המלוכלכת של המערך. מגיע לו. לנו לא מגיע — ולכבוד זה ייחשב לנו!

גבורה של פרופטורים

עניין הפרופטורים עלה כאשר הז-כרתי שאף פרופסור אחד לא התייצב לימין הצעת-החוק, בעוד שכמה פרו-פסורים התייצבו באומץ-לב נגדה.
יגאל אלון: למה דרושה גבורה? לא נחוצה גבורה. אתה מדבר כל הלילה, ואיש איננו עונה לך.
אורי אבנרי: אינני יודע אם שמעת את שמו של אלוף-משנה במילואים מאיר פעיל, הוא פוטר בגלל דיעותיו מעבודתו באוניברסיטה.

יהונתן יפרח: נתת לו תואר של פרופסור. הוא איננו פרופסור.
אורי אבנרי: אתה שואל אותי: למה דרושה גבורה? מי שקם נגד התקציב שלך, מפחד. אתה מחזיק בידך את תקציב האוניברסיטאות, וכל האוניברסיטאות תלו-יות היום בתקציב שלך. היום דרוש אומץ-לב — ויש אומץ-לב למדעני ישראל.
יגאל אלון: אין בעולם חרות אקדמית יותר גדולה מאשר בארץ. בכל המדינות שאתה מתרשם בפניהן במערב ובמזרח!
אורי אבנרי: אנו עוסקים לא פעם בהתחמת אנשי-מדע ופרופטורים על עצר מות בעניינים שונים. אנו יודעים עד כמה חשובים היום אנשים באוניברסיטאות לתת את שמותיהם. ופרשת אלוף-משנה (מיל). פעיל תרתיע אותם עוד יותר.
גולדה מאיר: אתה מדבר בשם אנשי-המשך (בטעמו 28)

ראש הקודם פעל מתוך הבנה. הגענו איתו להסכמה. עכשיו באה שיטת הבריונות.
היו"ר בניציון קשת: אני דוחה בי-שאטנפס את דבריך.

משה נסים: זה חוליגניסם. לדבר כך אל יושבראש הישיבה, הדגמה של בריור-נות וחוליגניסם.
היו"ר בניציון קשת: בטוחני שה-ברה-כנסת אבנרי בעצמו יצטער על ההע-רה, שפגעה לא ביושבראש היושב כאן, אלא בכסא הזה שחייבים לכבדו.
אורי אבנרי: אנשי גח"ל, לכו לישון. עכשיו נתנו לכם את האפשרות לישון עד להצבעה. יש מיטות מוכנות בשבילכם.

מחיאות-כפיים ביציע

אורי אבנרי: אדוני היושבראש, תופעה מרגשת בבית בלילה הזה. העיפר נא מבט ביציע שמאחוריהם, ותרוא מראה מרגש של אזרחים, הכובאים את כאב הלילה הזה, המבינים את חשיבותו, וה-מבלים את הלילה כאן עימנו. הם מקשיבים לדיון, בשעה שרוב חבריה-הכנסת פוורים בבית, במיוננים. במיטות, בחדרי-המנו-רה, ומחכים לצו להרים יד ולהצביע על הסתייגויות, שהם לא יודעים מהן, ושהם לא היו מבינים אותן אילו ידעו מהן, מכיוון שלא שמעו את דברי המסתייגים. ולא מעניין אותם לשמוע אותם. הם יבואו בעוד 8-10 שעות, להצביע אוטומטית, הסתייגות אחרי הסתייגות.
(מחיאות כפיים ביציע הקהל).
יצחק ה. קלינגהופר: אדוני היושב-

שאני יכול להוסיף, מה הרגשתם האמיתית בעניין זה.
אורי אבנרי: על ראש הגנב בוער הכובע. פשוט כמשמעה.

אברהם זרדיגר: ...דעו לכם, רבותי, שהחוק הזה, שנקרא בדר-עופר, הינו חוק בידור-עופר. ההופך את הדמוקרטיה ביש-ראל למחזה תיאטרון.

אורי אבנרי: חוק בידור ואיפור.
קריאה: בידור ואיפור.
אברהם זרדיגר: ...אינני מאחל לעם ישראל, היושב בציון, שגח"ל תניע אי-פעם לשילטון. טוב לנו, אם כן, בשילטון של מפלגת-העבודה, ואני גם מקווה שזה יוכח, וציבור האזרחים במדינה יידע, וזה ילמד אתכם לקח שלא תוכלו אף פעם לדבר, או אף להזכיר, שינוי פני השיל-טון במדינה הזאת!
אורי אבנרי: הם אינם חולמים על זה, ואינם רוצים בזה. נוח להם כך.

„זוהי ביריונות“!

ויכוח חריף התלקח כאשר החליט היו"ר התורני, בניציון קשת מגח"ל, בניגוד למה שסוכס מראש, שלא תיערך הצבעה על כל הסתייגות אחרי ההני-מקה, אלא שכל ההצבעות תיערכנה במרוכז בסוף.
אורי אבנרי: עם כל הכבוד, אדוני היושבראש, יש לי שמונה הסתייגויות, שכל אחת מהן שונה לחלוטין מרעותה. האם לא נבזה את הכנסת, אם עשרות הסתייגויות בעלות אופי שונה לגמרי יו-